

VED GRAVEN

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

Takk for at dere var med oss i dag.

Familien

*Forrettende: Oddbjørn Stjern
Organist: Thomas Erlandsen
Solist: Linn-Therese Gjengstø
Piano: Bjørn Leifsson*

BERTELSEN
GRAVFERD

© Inmemory.no | Design 11188

Arne Andreas Nielsen

f. 01.09.1943 - d. 14.04.2024

Vinje kirke

tirsdag 23. april 2024

*Skal hilse fra fjellet
jeg kommer med bud;
det lyste så herlig der inne.
På floene vogga myrduna brud,
mens viddene lekte så linne.*

Preludium

Solosang - Ein fin liten blome

O store Gud, når jeg i undring aner
hva du har skapt i verden ved ditt ord,
ser universet med de mange baner
og vet alt liv oppholdes ved ditt bord,
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

Når jeg i Skriften ser de mange under
som Gud har gjort fra første Adams tid,
og ser hvor trofast Herren alle stunder
har ført sitt folk igjennom livets strid;
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

Når jeg så vet at Kristus lot seg føde,
ja, at han gikk omkring og gjorde vel,
inntil han sonet verdens synd og døde
og oppsto for å frelse hver en sjel;
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
og troens mål er nådd, så jeg får se,
vil evighetens klokker sjelen kalle
for tronen mellom skaren hvit som sne.
/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
Takk, store Gud, takk, store Gud! :/

Minneord

Solosang - Bred dina vida vingar

Blott en dag, ett ögonblick i sänder, vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer, skulle jag, som barn, väl ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta, giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta, möda, vila och behag.

Själv han är mig alla dagar nära, för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära, han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara, denna omsorg har han lagt på sig.
Som din dag, så skall din kraft och vara, detta löfte gav han mig.

Hjälp mig då att vila tryggt och stilla blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla, som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer, taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder, tills jag nått det goda land.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Postludium